

4. Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action: Reducing risk, promoting resilience and aiding recovery. *Inter-Agency Standing Committee*. 2015, С. 10-13. URL : https://gbvguidelines.org/wp/wp-content/uploads/2015/09/2015-IASC-Gender-based-Violence-Guidelines_lo-res.pdf;

5. Conflict-Related Sexual Violence Report of the United Nations Secretary-General, (S/2019/280). URL : <https://undocs.org/S/2019/280>.

6. What is gender-based violence? URL : <https://www.coe.int/en/web/gender-matters/what-is-gender-based-violence>.

7. Гендерно обумовлене насильство в регіонах, які постраждали від конфлікту. *Звіт за результатами дослідження*. Київ, 2015, С. 67. URL : https://ukraine.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/final_ukr_report.pdf;

8. Зозуля О. В. Причини виникнення гендерно зумовленого насильства серед населення України в умовах збройного конфлікту. *Актуальні проблеми психології*. 2018. № 50(1). С. 63. URL : <http://www.appsychology.org.ua/data/jrn/v1/i50/11.pdf>.

9. Analytical study focusing on gender-based and sexual violence in relation to transitional justice. Report of the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights. A/HRC/27/21. 2014. URL : <https://www.refworld.org/docid/55c88ef04.html>.

Олександр ЗАХАРЧЕНКО,
старший викладач кафедри
адміністративного права та
адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
підполковник поліції

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Вже довгий час однією з найдошкульніших проблем для України залишається питання, пов'язане із вчиненням домашнього насильства. На жаль, немає об'єктивної та достовірної інформації про масштаби цього антисоціального явища, оскільки в більшості випадків дане правопорушення по суті має латентний характер. Офіційна статистика не показує реального стану домашнього насильства через те, що більшість постраждалих не звертається за допомогою до підрозділів Національної поліції України та не шукає допомоги у центрах з надання допомоги.

У листопаді 2011 р. Україна підписала Конвенцію Ради Європи про боротьбу з насильством щодо жінок та домашнім насильством, яке зобов'язує уряди країн, які її підписали, вжити конкретних заходів для боротьби з усіма формами насильства щодо жінок [1].

В останні роки в Україні та Європейському Союзі спостерігається зростання рівня злочинності щодо скоєння домашнього насильства. Домашнє насильство посягає на найважливіші права людини. Відповідно до норм ст. 3 Конституції України, людина, її життя та здоров'я, честь та гідність,

недоторканність та безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Затвердження та забезпечення права і свободи людини є головним обов'язком держави [2]. Тому важливим питанням є визначення шляхів удосконалення та протидії домашньому насильству, що сприятиме виконанню державою взятих зобов'язань із забезпечення прав і свобод людини.

Протягом довгих років питання про домашнє насильства широко не висвітлювалися, фактично залишаючись проблемою самої сім'ї. Водночас домашнє насильство тягне за собою низку негативних наслідків. Серед найбільш очевидних наслідків можна назвати фізичні (тілесні ушкодження, шкоду здоров'ю) та психологічні (затяжний депресивний стан, розвиток психічних розладів та ін.). Оскільки жертви домашнього насильства не завжди наважуються звернутися за допомогою, це нерідко призводить до того, що вони починають зловживати алкоголем та іншими психоактивними речовинами або наважуються на самогубство. Крім того, в дослідженнях відзначається той факт, що діти, які ростуть у сім'ях, де має місце насильство, можуть страждати від цілого ряду поведінкових та емоційних розладів, а пережиті у дитинстві досвід насильства є визнаним фактором подальшої залученості у відносини, пов'язані з насильством [3].

Довгий час проблема насильства в Україні не обговорювалася спеціальним дослідженнями соціологів, психологів і соціальних практиків. Нею займалися переважно криміналісти у разі вчинення тяжких злочинів, які здійснювались у сімейно-побутовій сфері. Важливим для боротьби із домашнім насильством є подолання проблеми безробіття та низького соціально-економічного регіонального розвитку. Безробіття та низьке матеріальне становище сім'ї наводять неможливості народження дитини через відсутність ресурсів для неї змісту та не сприяють розвитку почуття відповідального батьківства. Протидія домашньому насильству як об'єкт адміністративно-правового регулювання – це комплекс заходів впливу, що здійснюється суб'єктами владних повноважень, на які покладено обов'язок виявлення причин і умов, що призводили до вчинення домашнього насильства, запобіганню насильству в сім'ї, попередженню, ліквідації наслідків домашнього насильства та притягненню до відповідальності винних, що забезпечується на підставі адміністративного законодавства, спрямованого на регулювання громадського порядку, забезпечення конституційного прав та законних інтересів людини і громадянина [4].

Таким чином, на підставі вищезазначеного, важливим у протидії домашньому насильству в Україні є систематичне висвітлення в засобах масової інформації спеціальних тематичних програм із залученням представників Національної поліції, громадських організацій, які опікуються даними питаннями, психологів, представників центрів, які надають допомогу постраждалим – жертвам домашнього насильства. Важливими напрямками є забезпечення оперативності прибуття поліції на місце вчинення домашнього насильства. Належна взаємодія та координація всіх суб'єктів, дотичних до вирішення зазначених проблем, є важливим аспектом щодо запобіганню та протидії домашньому насильству.

Список використаних джерел:

1. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами. URL : <https://ips.ligazakon.net/document/mu1125>.
2. Конституція України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua>.
3. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.12.2017 р. № 2229-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua>.
4. Левківський Б. К. Загальні проблеми юрисдикційного захисту осіб, постраждалих від насильства в сім'ї (домашнього насильства). *Часопис Київського університету права*. 2012. № 2. С. 171-174.

Орина ЗІМНА,

курсант

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Каріна ПІСОЦЬКА,

доцент кафедри адміністративного
права та адміністративної діяльності

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,

доктор філософії в галузі права

**ВПЛИВ ВІРТУАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї: ВИКЛИКИ
ТА МОЖЛИВОСТІ**

У сучасному інформаційному суспільстві, використання віртуальних технологій стає все більш розповсюдженим. Ця тема досліджує як сучасні технології, такі як мобільні додатки, веб-ресурси та інші електронні засоби комунікації, які можуть бути використані для попередження домашнього насильства в сім'ї. Водночас дослідження розглядає виклики, пов'язані з цими технологіями, а також можливості їхнього позитивного впливу на створення безпечного середовища для родин та індивідуальних осіб.

Домашнє насильство є однією з найбільш актуальних та серйозних проблем сучасного суспільства, яка вимагає комплексного підходу та системних заходів для ефективного запобігання. Цей напрям дослідження має велике значення, оскільки впливає не лише на фізичне та психічне здоров'я постраждалих, але й на загальну стабільність та безпеку суспільства загалом.

В умовах швидкого розвитку віртуальних технологій важливо розглядати їхній вплив на попередження домашнього насильства в сім'ї. З одного боку, ці технології відкривають нові можливості для підвищення